

Lisbet Hindsgaul og Ingeborg Refslund Thomsen). 2. beh. ²⁶/₁₁ (L. sp. 242). 3. beh. ²⁶/₁₁ (L. sp. 243). *Oversendt til folketinget*. 1. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1331). Partiernes ordførere: Holger Eriksen, Marius Buhl og Johanne Dahlerup-Petersen. 2. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1333). 3. beh. ²⁸/₁₁ (F. sp. 1334). *Loven stadfæstet 29. november 1952*. (Lovt. nr. 405).

Ved lov nr. 99 af 16. marts 1949 om ændring i lov nr. 126 af 13. juni 1914 om jordemodervæsenet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 154 af 30. marts 1949, blev der tillagt *distriktsjordemødre et særligt tillæg* på 108 kr. årlig. Tillægget afholdes af statskassen og de kommunale kasser med henholdsvis en fjerdedel og tre fjerdedele.

Ved loven blev der endvidere tillagt alle distriktsjordemødre der oppebærer *pension*, et særligt tillæg på 60 kr. årlig. Af dette tillæg afholdes halvdelen af statskassen og halvdelen af de kommunale kasser.

Disse tillæg til lønninger og pensioner skulle ifølge den nævnte lov ydes for tiden 1. januar 1948—31. december 1949, men ved lov nr. 521 af 19. december 1949, lov nr. 474 af 11. december 1950 og lov nr. 115 af 31. marts 1952 (årbog 1951—52, side 188) blev ydelsen af tillæggene forlænget til udgangen af november måned 1952, dog således, at tillægget til pensionerne fra 1. oktober 1949 at regne skulle udgøre 78 kr. årlig.

I rigsdagssamlingen 1951—52 fremsatte indenrigs- og boligministeren i landstinget forslag til lov om distriktsjordemødre, bl. a. indeholdende forslag til en gennemgribende ændring af og forbedring af distriktsjordemødrenes løn- og pensionsforhold. Dette lovforslag nåede ikke at blive færdigbehandlet i rigsdagssamlingen, men genfremsattes i 1952—53 med enkelte mindre ændringer. Da behandlingen på rigsdagen af dette lovforslag imidlertid ikke lod sig tilendebringe inden den 30. november 1952, foresloges ydelsen af de i den midlertidige lovgivning fastsatte særlige tillæg forlænget for tiden indtil *31. marts 1953*, hvilket vedtoges i begge ting med enstemmig tilslutning.